

JELOVICA

VEČ STO OBJEKTOV ZA OBRAT MONTAŽNIH HIŠ

»Loka house« že v proizvodnji

IZVOZ V ZDA PREDSTAVLJA 2 MESEČNO PROIZVODNJO JELOVICE

Po dvoletnih aktivnih prizadevanjih je Jelovica le prišla do pomembnega izvoza svojih montažnih hiš. 330 hiš za ZDA — Loka House, kot se bodo imenovala, je vsekakor velik uspeh, saj je vrednost tega „posla“ kar 1300 starih milijard dinarjev in ker na svetovni denarni borzi vrednost ameriškega dolarja še raste, bo pomen tega izvoza zagotovo še večji tudi denarno povedano.

Seveda je eno skleniti tak posel, drugo pa sedaj to obvezo, ki je s podpisom pogodbe sklenjena, tudi izpolniti. Vsekakor je to za vodilne delavce Jelovice zahtevna naloga, ki jo bodo lahko uresničili le z zavestnim delom vseh delavcev. Posebna komisija, ki jo bo

vodil glavni direktor, bo seveda bedela, da bodo vse naloge pravočasno in dosledno izpolnjene na programu teh hiš. Pri tem je treba dodati, da je ta izvozni posel celovit, saj je potrebno opraviti solidno projektiranje, nabavo, kvalitetno opraviti proizvodno delo.

Jelovica je za te hiše, ki bodo izvožene v ZDA, izdelala posebna vrata z okrasnimi letvami, okna bodo ameriška, saj tam ne poznajo našega načina odpiranja, naša bo tudi keramika, plastične obloge za tla, kuhinje bodo od SVEA Zagorje in še bi lahko naštevali. Vse te dodatne stvari pa niso zajete v ceno hiš, temveč bodo posebej plačane. Tako bo ves izvoz v tej prvi pogodbi večji od 10 milijonov ameriških dolarjev. Jelovičin delež je 4,5 milijona dolarjev.

Pri tem seveda ne gre pozabiti omeniti vloge, ki jo bodo imele posamezne organizacije pri tem izvozu. Slovenijales je prodajalec hiš, Gradis in Jelovica pa izdelovalca teh hiš. Po pogodbi bo v ZDA potrebno zagotoviti tudi našega delavca, ki bo bedel nad pravilno montažo in da bo vse tako, kot je potrebno. Ob vsem

GLASILO DELOVNEGA
KOLEKTIVA JELOVICA
LESNA INDUSTRIJA
ŠKOFJA LOKA

LETO XVII

ŠT. 6

AVGUST 1988

IZ VSEBINE

- Več sto objektov za obrat montažnih hiš
- Poslovanje v prvem polletju
- Gradnja nove poslovalnice v Skopju
- Naši študenti na počitniški praksi
- Predstavnštvo Trstenik
- Nesreče pri delu
- Izlet v Grčijo
- Tura na Mt. Blanc
- Novi upokojenci Jelovice

doslej dogovorjenem pa vse kaže, da bo verjetno hiše pomagala v Združenih državah montirati tudi skupina naših delavcev.

Ob tem izvozu v ZDA pa kar zbledi tudi sicer lep izvozni uspeh za Francijo. Tja bo namreč Jelovica izvozila na leto okrog 60 bungalovov velikosti 40 m², ki bodo postavljeni na različnih koncih Francije, poleg tega pa še na Korziki, Martiniqueu. Pričakovati je, da bo ta posel tudi dolgotrajen.

Sedaj pa je seveda najpomembnejše vprašanje, kako bomo organizirali proizvodnjo montažnih hiš za Ameriko in bungalovov za Francijo.

Kako bomo organizirali proizvodnjo montažnih hiš za Ameriko?

Da se do izvoza pride, traja kar nekaj časa in tako je bilo tudi v našem primeru. Zdaj, kot kaže, smo tam, od koder ni umika. Količina in dinamika sta taki, da bo potrebno podvzeti marsikaj za uresničitev.

V prvem polletju je Jelovica prodala precej več montažnih hiš, kot je bilo to v preteklih letih. Inflacija, ki klasičnim graditeljem strahovito dviguje gradbene stroške, pa tistim, ki se odločijo za montažno gradnjo, ne more tako do živga. Kot kaže, so to resnico, ki smo jo tudi v reklamnih sporočilih objavljali prejšnja leta, končno spoznali tudi kupci naših hiš. Ker se bo tem hišam pridružila tudi obsežna proizvodnja hiš za ZDA, bo na obratu montažnih objektov za dobro leto dni dela, kot bi si ga vsi morali želeli. (foto: j.č.)

Prva odprema 12 hiš je predvidena za začetek novembra, potem pa vsakih 14 dni po 12 hiš – skupno 48.

V nadaljnji potek se tukaj ne bi spuščali.

Poleg teh hiš bo še nekaj drugega izvoza v ZR Nemčijo in Francijo, neverjetno veliko hiš (cca 60) pa je za domači trg; ničesar od tega pa ne smemo podcenjevati. Ponavljanje napak je draga stvar!

Da bomo vse to analizirali, bodo potrebni ukrepi, ki ne bodo vedno in vsem povšeči, vendar pa nujni.

Treba bo več narediti, torej več delati. Nadurno delo bo prav gotovo eden od ukrepov, da se to doseže.

Drugi je, da bomo posegli

po premeščanju delavcev ali pa delno proizvodnje. Kam? Možno je v Predvor ali pa na Stari dvor v obrat vhodnih vrat. Ker se bo s proizvodnjo pričelo verjetno v drugi polovici septembra, je o tem kaj bolj konkretnega težko povedati.

Gre pa zato, da imamo proizvodnjo od danes polno zasedeno in da moramo te obveze izpolniti enako resno kot tiste za Ameriko.

Potrebno je pokazati lojalnost in resno pripravljenost o dejanjih, pa je to lahko za nas Amerika, še preden začnemo delati za Ameriko.

Čepin Matjaž
Kalan Lovro

Proizvodnja oken je letos nekoliko manjša od načrtovane. Znano je, da izvozni programi zahtevajo zaradi potreb po izjemni kakovosti veliko več izdelavnega časa, na domači trg pa je bilo letos poslano predvsem zastekleno okno, ki pač zahteva tudi več dela.

zalog), čisti dohodek je večji za 14 %, večje pa je tudi akumulacija za 13 %. In še osebni dohodki: junija so bili povprečno 505.329 din, za prvo polletje pa je povprečje

438.543 din. O tem ali so ti dohodki ustrezni sedanjemu času ali ne, pa v našem pregledu ne bi sodili.

j. č.

PRVO POLLETJE

Proizvodnja je premajhna

O tem, kako je Jelovica zaključila prvo polletje, bi lahko pisali obsežne analize. Prodajni rezultat, ki je skoraj povsem tak kot je načrtovano, bi v tej oceni dal vedeti, da je bilo poslovanje v prvi polovici leta uspešno. Vendar ob našem nepredvidljivem trgu take ocene raje potisnimo v stran, saj je pred vsemi še dolgo drugo polletje.

Nekaj več pa velja reči o proizvodnji. Če bi najprej pogledali program oken, potem ne bi mogli biti zadovoljni z doseženim. Narejeno je bilo namreč 63.200 oken, kar je kar za 9.500 manj kot v preteklem letu v tem času. Nekaj krivde za manjšo proizvodnjo je v tem, da se je letos skoraj ves program steklil, lani pa ne. Še več pa je v tem, da nista dosegala plana obrata Gorenja vas in Sovodenj. Tam se seveda upravičeno jezijo, saj nimajo dovolj delavcev, kar je največji krivec za manjšo proizvodnjo. To pove tudi podatek, da so na teh dveh obratih povečali z obstoječimi delavci produktivnost, in sicer v Gorenji vasi za 2 odstotka in na Sovodnji za 10 odstotkov. Še slabše je v proizvodnji vrat. Tu so zaostajanja v proizvodnji zadnji čas vse večja. Krivda je predvsem v tem, da se zmanjšuje izvoz vratnih kril. Vendar je rezultat v tej proizvodnji boljši (to je jugoslovanski fenomen), saj je prodaja na domačem trgu donosnejša kot izvoz. V prvem polletju je Jelovica naredila 73.000 vrat, kar je 16.000 kosov več kot v enakem lanskem obdobju.

Proizvodnja senčil in podbojev

je tudi pod letnim načrtom. Posamezni odstotki v tem trenutku niti niso važni, pomembnejše je, da so nekatere vrste polken in omaric v takem zaostanku, da so pokvarile sliko o uspešnosti. Le proizvodnja podbojev, ki pač sledi proizvodnji vrat, je v Predvoru povečana za 8 odstotkov od polletnega načrta.

Nekaj bolj oživljena je v prvi polovici leta proizvodnja montažnih hiš. Domači trg namreč kaže presenetljivo veliko rast povpraševanja in je kar za 1.200 m² večji od predvidevanj. Če temu dodamo še proizvodnjo za Ameriko, je jasno, da bo ta obrat v prihodnje dosegel večje uspehe, kljub temu da je zastal izvoz v ZR Nemčijo in Avstrijo.

Ostali programi (obloge, primarna proizvodnja) seveda reagirajo na potrebe in zahteve trga. Oblog je letos nekoliko manj kot lani, razrez lesa pa je večji (več storitev). Neko-liko pa zaostaja za načrtom sušenja lesa.

In kakšen je dohodek ob vsej tej proizvodnji in ob prodaji o kateri pišemo na drugem mestu? Celotni prihodek je nekoliko manjši od polletnega načrta (4 %), pač pa je dohodek večji za 16 % (veliko manj

KAKO SMO PRODAJALI V PRVI POLOVICI LETOŠNJEGA LETA?

Za prvo polletje – zadovoljivo

Značilnost šestih mesecev letošnjega leta je velika spremenljivost pogojev gospodarjenja. Do 15. maja je ekonomska politika države temeljila na tako imenovanih interventnih zakonih s konca lanskega leta, katere osnovna značilnost so bile administrativno določene cene, osebni dohodki ter obresti. Po 15. maju pa veljajo zakoni ekonomske politike imenovani „tri liberalizacije“ cen, uvoza in deviznega prometa in omejevanja rasti OD, splošne in skupne porabe ter limitiranje kreditiranja.

V tako spremenjenih pogojih gospodarjenja so osnovne značilnosti jugoslovanskega gospodarstva v tem obdobju: visoka inflacija, padec (ali stagnacija) fizičnega obsega proizvodnje ter zmanjševanje učinkovitosti

in storilnosti.

V DO Jelovica smo v prvi polovici letošnjega leta plan prodaje dosegli 99 %. Po načinih prodaje pa so rezultati glede na plan sledeči:

v 000

	Plan	Realizacija	%
	doseganja		
1. Lastna trg. mreža	22.190.298	22.942.019	103
2. Prodaja domači trg	2.382.914	2.374.703	100
3. Izvoz	3.148.860	2.199.227	70
SKUPAJ	27.722.072	27.515.949	99

V tabeli niso upoštevani rezultati prodaje poslovalnic iz prvih januarjskih dni:

v 000 din

Kragujevac	103.838
Sarajevo	72.852
Pula	13.079
Osijek	15.896
N. Gradiška	30.302
Niš	22.047
Skupaj	258.014

V lastni trgovski mreži smo ustvarili 83,4 % celotne realizacije v DO, zato so v tabeli 1. razvidni doseženi rezultati po posameznih poslovalnicah. Planirane rezultate so dosegle ali presegle naslednje poslovalnice: Škofja Loka, Osijek, Zadar, Šibenik, Split, Valjevo, Kragujevac, Zaječar, Peć, Dečani in Priština. Planiranih rezultatov niso dosegle poslovalnice: Za-

greb, Nova Gradiška, Pula, Niš, Skopje in Bar.
Crikvenica, Sarajevo, Banja
Luka, Čapljina, Stara Pazova,
Vodja tržnega področja:
Bogdan Hafner, dipl. oec.

Prodaja poslovalnic v obdobju 1. 1. — 30. 6. 1988

	Plan	Realizacija	%	Delež v prodaji DO
Škofja Loka	2.363.277	3.695.376	156	16,10
Murska Sobota	—	609.342	—	—
Nova Gorica	—	468.623	—	—
Zagreb	1.240.443	727.885	59	3,17
Nova Gradiška	550.327	478.144	87	2,08
Osijek	1.346.962	1.349.853	100	5,88
Pula	1.076.235	972.199	90	4,23
Crikvenica	483.752	453.697	94	1,98
Zadar	323.980	421.591	130	1,84
Šibenik	244.094	267.135	109	1,16
Split	514.146	592.426	115	2,58
Sarajevo	1.979.385	1.627.914	82	7,09
Banja Luka	847.677	741.249	87	3,23
Čapljina	399.429	344.385	86	1,50
Stara Pazova	2.472.010	2.317.253	94	10,09
Beograd	—	204.522	—	—
Valjevo	1.113.958	1.114.135	100	4,85
Kragujevac	1.933.537	2.514.150	129	10,95
Požarevac	—	436.500	—	—
Niš	1.158.339	932.026	80	4,06
Zaječar	661.275	741.969	112	3,23
Peč	599.144	829.937	139	3,61
Dečani	423.844	476.698	112	2,08
Priština	586.361	567.888	112	2,86
Skopje	1.238.227	1.128.446	91	4,91
Bar	616.896	577.279	94	2,51
SKUPAJ	22.190.298	22.961.635	103	99,99

Urednikova beseda

Po letu dni svojega „urednikovanja“ se želim zahvaliti vsem vam, ki dopisujete v naše glasilo. Res je, da moramo na uredniškem odboru za večino člankov napisati kar „zadolžitev“, pa vendar je to za redno izhajanje našega glasila, žal še vedno, nujno potrebno.

Spodobi se, da se opravičimo tudi za napake, do katerih večkrat prihaja, vendar je že tako, da „kdor dela, tudi greši“, napak pa ne more narediti le tisti, ki ničesar ne dela.

Hvala vsem, ki vsak mesec sestavljate članke, nekateri seveda tudi z bolj „kislim“ obrazom, „češ, kaj res ne gre brez mojega prispevka“, večina pa, vsaj zaenkrat še, z dobro voljo. Hvala tudi tehničnemu uredniku Janezu Čadežu, ki ima v končni fazi največ dela z oblikovanjem glasila in ki tako rad reče tik pred zdajci: „Danica, poskušaj pripraviti še to.“

Moram priznati (kajne, kako „samokritično“ to zveni), da me najbolj veseli, kadar slišim naslednjo kritiko: „Pa je sedaj kar v redu, ko glasilo izjaja vsak mesec.“

Prepričana sem, da bomo s skupnimi močmi uspeli tudi naprej redno izdajati naše glasilo, hkrati pa vas vse vabim, da ga s svojimi prispevki popestrite in obogatite. Najbolj pa pogrešam prispevke naših upokojencev, pa tudi prispevkov študentov in fantov - vojakov ne bomo vrgli v „uredniški koš“.

V upanju, da ta prispevek ni izžvenel preveč „nakladalno“ (kot se lepo po „domače“ reče), vas vse skupaj z veseljem pozdravlja vaša „urednica“ Danica.

Cene pa rastejo

Pomembna izvozna pogodba o prodaji 330 montažnih hiš Jelovice na tržišče Združenih držav Amerike je seveda naletela na precejšen odmev tudi v dnevnem časopisu. Vsi po vrsti v člankih pišejo, da je to izredno pomembna pogodba za tisti del naše industrije, ki si že dolga leta prizadeva z višjo kakovostjo prodreti na to zahtevno tržišče.

BORKO STOŠIČ, AVGUST PUDGAR, no gospodarsko združenje, M. P. toka sredstev iz domačih virov doslej lahko blažijo. A zdaj je del

Naše montažne hiše tudi v ZDA

Za montažne hiše iz Jelovice se zanimata dva nova ameriška kupca, Maries pa gradi luksuzne hiše, venke od 600 do 800 kvadratnih metrov

LJUBLJANA, 7. avgusta — Bilna kultura Američanov se gotovo razlikuje od naše, zato je toliko bolj razveseljivo, da slovenska proizvajalca montažnih hiš, Jelovica in Maries, pogumno osvajata to drugačnost in s svojo ponudbo ustrežata tudi najbolj izbičnim in petičnim Američanom. Na evropskih trgih pa sta že tradicionalno prisotna, zato se z vedno večjo prepričljivostjo uvrščata na seznam svetovnih ponudnikov.

Jelovica, ki zgradi na leto približno 200 montažnih hiš, se je z ameriškim kupcem začela pogajati že pred časom. Za pokupko so tako v začetku leta izvozili 16 vzorčnih primerkov hiš, ki so prestale zahtevne teste. Že junija pa je Slovenijalesovo podjetje v New Yorku z ameriškim kupcem podpisalo pogodbo za 330 podobnih hiš, ki jih izdeluje ta Jelovica in Grads - LIO. Posla, ki je vreden 8,5 milijona dolarjev, bi bil vsak resen izvoznik še kako vesel. Bodoči prebivalci Jelovičnih hiš bodo živeli na zahodni obali ZDA v državah New York, New Jersey in Connecticut. Podpis pogodbe pa je, kot kaže, sila dobra reklama, saj se za Jelovične hiše menda zanima dva nova ameriška, zelo resna kupca.

Gotovo ima pomemben delež pri prodoru Jelovičnih hiš Slovenijalesovo podjetje W and

F v New Yorku, saj se pri sami prodaji hiš prebija v vrste najelitnejših ponudnikov. Že to, da na licitacijah nastopa skupaj s svetovno znanimi proizvajalci, ni od muh. Pri tem pa, kot pravi Lojze Skufca, direktor podjetja W and F, imajo v rokah še en adut — financiranje projektov. Za podjetje zato postaja prodaja montažnih hiš tiste vrste prednostno delo, ki si spodrija ne sme privoščiti. Tudi zato, ker želi podjetje sodelovati pri množični gradnji tako imenovanih kondominijev, ki jih letno v ZDA zgradijo od 5 do 8 milijonov.

Kako pa je pri Mariesu? Lahko zapišemo, da prav nič ne zaostaja za Jelovico. Že zato ne, ker je, prav tako na zahodni obali ZDA, postavil hišo, ki kot pravi direktor Maries Milan Lukič, sodi v najvišji cenovni razred. To je luksuzna hiša, velika od

600 do 800 kvadratnih metrov. Seveda so to za naše pa tudi za ameriške razmere pravi gradovi. Srečne, predvsem pa petične lastnike iz držav New York in Connecticut, bo takšna vila stala približno 2 milijona dolarjev (skupaj z zemljiščem in v celoti zgotovljena). Seveda toliko Maries ne bo dobil. Kljub temu pa bo z njimi zaslužil dobrih 100 odstotkov več kot pri klasičnih hišah, takšnih, ki so velike le od 140 do 220 kvadratnih metrov in jih bodo Američanom letos prodali kakšnih sto.

V Jelovični hiši, po približnih ocenah so jih doslej zgradili 50 tisoč, ponujajo tudi Avstrijem, Italijanom in Francozom. Kot kaže, jim slovenska proizvajalca ustrežata. Tudi Maries je namreč »udomačen« pri Avstrijcih, saj bodo letos kupili okoli 200 njihovih hiš, velikih povprečno 180 kvadratnih metrov. Mariesove hiše pa osvajajo tudi zahodne Nemce, kot pravi Lukič, pa prihajajo obelavne novice tudi od francoskih in kanadskih partnerjev.

SILVA ČEH

O tem, kako divjajo cene na našem tržišču, ne kaže izgubljati besed. Pa vendar bi lahko nekaj več le rekli o tem, na katerih ramah je največje breme. Ker so ponavadi številke bolj zgovorne kot veliko besed, objavljamo samo nekaj cen

surovin, ki jih Jelovica uporablja za izdelavo stavbnega pohištva. Kot komentar naj dodamo le to, da cene končnih izdelkov niti slučajno niso sledile tem cenam surovin in da se škarje vse bolj zapirajo v škodo Jelovice.

Porast cen	dec. 1987	jul-avg. 1988
žagan les (m ²)	220.000	600.000
hlodovina (m ²)	87.000	170.000
iverice (m ²)	219.000	483.000
Okovje (garnit.)	12.000	30.160
Izol. steklo (m ²)	26.400	94.000
Lazurni lak (kg)	1.440	5.022
PVC rolete (m ²)	8.470	35.000

Uresničuje se dolgoletna želja

V srednjeročnem planu delovne organizacije 1986–1990 smo določili, da bomo modernizirali obstoječe poslovalnice in po potrebi zgradili tudi nove. V preteklem in letošnjem letu smo s planom predvideli izgradnjo novih poslovalnic v Novi Gradiški in v Skopju. Poslovalnica v Novi Gradiški že obratuje v novih prostorih, v Skopju pa je sedaj v gradnji.

Poslovalnica v Skopju sedaj posluje v nemogočih razmerah. Nahaja se v naselju Mađari, občina Gazi Baba. Za potrebe poslovalnice smo v letu 1972 vzeli v najem opuščen in napol porušen obrat za predelavo paradižnika in ga adaptirali za potrebe novo ustanovljene poslovalnice Skopje. Prostori so bili majhni, lokacija brez ustrezne infrastrukture in brez ograje okrog objekta. To naj bi bila začasna rešitev do izgradnje lastne poslovalnice na področju Skopja oziroma SR Makedonije. Z leti pa so se prostori delno razširili z nadstreški, uredilo se je manipulativno dvorišče pred poslovalnico in delno komunalna infrastruktura.

Kljub vsemu je bila skoraj ena tretjina proizvodov pod milim nebom. V prostorih je možna samo ročna manipulacija z izdelki. Za nameček je pred leti poslovalnico poplaval Vardar, tako da je bila voda v pisarniških prostorih skoraj pol metra visoko.

V letu 1981 smo kupili komunalno urejeno zemljišče ravno tako v naselju Mađari v novo nastajajoči skladiščno-trgovski coni.

Ta lokacija se nahaja približno 1 km ob obstoječi stari poslovalnici. Z pripravami na gradnjo smo pričeli spomladi lanskega leta.

Potrebno je bilo pripraviti oziroma pridobiti vsa potrebna soglasja in ustrezno dokumentacijo za gradnjo. Po ogledu lokacije odnosno po zakoličenju se je ugotovilo, da skoraj po sredi parcele teče namakalni kanal, ki ga je bilo treba predstaviti izven našega zemljišča. Z velikimi napor in prizadevanostjo nam je od ustreznih organov na nivoju mesta Skopja uspelo pridobiti soglasje za dislokacijo kanala po naših zahtevah. Pri tem nam je odločilno pomagala tudi organizacija Kreating-inženiring iz Skopja, ki za nas izvaja strokovni

nadzor nad gradnjo, ravno tako pa so nam izdelali potrebno dokumentacijo za gradnjo ter inženiring za pridobivanje raznih dovoljenj in soglasij.

Takoj po pridobljenem dovoljenju za prestatitev kanala v mesecu januarju 1988 smo pristopili k realizaciji investicije. Po predhodnem urbanističnem soglasju se je do marca letos izdelala potrebna tehnična dokumentacija za gradnjo, nato pa smo pričeli zbirati vsa potrebna soglasja za pridobitev gradbenega dovoljenja, katerega smo z velikimi težavami dobili konec maja letos. S tem je po 15 letih le zasvetila zelena luč za novogradnjo skladišča v Skopju.

Ker smo medtem na gradbišču že izvedli obširna pripravljalna dela, smo lahko takoj po pridobitvi gradbenega dovoljenja pričeli z montažo skladišč. Naš obrat montažnih objektov je izdelal oba objekta za Skopje že do meseca aprila letos. Vsa gradbena in obrtniška dela razen montaže naših dveh objektov izvaja druga Pobjeda-Invest iz Skopja. Trenutno je eno skladišče že postavljeno in čaka na finalizacijo, drugo pa je zmontirano že do 2/3, 1/3 pa čaka zaradi zastoja pri gradnji zaklonišča, ki se nahaja pod drugim objektom.

Zaklonišče bo gotovo do konca avgusta, tako da bo potem možna dokončna montaža. V Skopju gradimo dva skladiščna prostora, in sicer eden s 600

m² površine in drugega z 1200 m². Predvidevamo, da bo celotna gradnja vključno z infrastrukturo, ki jo moramo zaradi zahtev inšpekcij naknadno zgraditi, zaključena v mesecu oktobru in bo drugo leto poslovalnica že delala v novih prostorih.

Janez Malovrh

Pospeševanje prodaje na sejmi

Ena izmed oblik pospeševanja prodaje, ki se je poslužujemo v Jelovici, je tudi prisotnost na izbranih sejmi. Z letošnjim letnim planom je bilo določenih 7 sejmov. Naš osrednji namen predstavljanja pa je seznaniti kupce z našim programom in seveda novostmi

12. avgusta 1988 so se odprla vrata Mednarodnega Gorenjskega sejma v Kranju, na katerem je sodelovala s predstavitevjo proizvodnega programa tudi naša delovna organizacija.

Na 60 m² razstavne površine Jelovice so si obiskovalci lahko ogledali izdelke iz rednega proizvodnega programa stavbnega pohištva, razstavni pano s fotografijami montažnih stanovanjskih hiš Jelovice, fotografski prikaz montaže in uporabe montažnih sten, zložljivo vrtno garnituro, predvsem pa smo hoteli obiskovalce seznaniti z novimi izdelki, ki so plod dela naših mladih strokovnjakov v razvojnem oddelku. Po precejšnjem zatišju, ki je vladalo na področju razvoja NOVIH izdelkov, so na sejmu dokazali, da smo sposobni izdelati tudi nekaj novega, uporabnega, estetskega, v zadovoljstvo nas vseh, predvsem pa številnih kupcev, ki še vedno „dajo nekaj“ na ime JELOVICE.

In kaj smo letos NOVEGA razstavljali na Kranjskem sejmu?

MASIVNA VHODNA VRATA so pri obiskovalcih vzbudila veliko zanimanja in občudovanja. Estetsko dovršena vrata z dvema manjšimi termoizolacijskimi stekli, spodaj s polnilom, ki ga je možno izdelovati tudi v več variantah, obdelana z brezbarvnim premazom, ki

vrat.

POLKNA Z GIBLJIVIMI LAMELAMI, katere smo doslej kupovali pri drugih proizvajalcih, bomo pričeli izdelovati sami. Polkna so izdelana iz smrekovega lesa, nagibanje lamel je zelo enostavno in jih lahko fiksiramo v vsakem položaju, zato jih z zunanje strani ni mogoče odpirati oziroma zapirati. Polkno je razstavljivo, kar je zelo pomembno pri zamenjavi poškodovane lamele ali pri obnavljanju premaza. Najsodobnejše okovje pa zagotavlja brezhibno funkcioniranje in odlično tesnenje polkna.

ELEMENT ZA ZASTEKLITEV BALKONOV, LOŽ, PO-KRITI Teras . . . je pri obiskovalcih vzbudil izredno pozornost. Izrekli so mnogo pohvalnih besed, predvsem s strani projektatnov, ki so si ogledali naš razstavni prostor. Največja funkcionalna prednost elementa je v tem, da balkon poleti ostane balkon, pozimi pa nam ta balkon služi — pri izoliranih elementih kot soba, pri enojnem steklu pa kot prostor za prezimovanje rož, shranjevanje ozimnice, delavnico itd. Zgornji del elementa — dvizno okno z lahkoto enostavno odpiramo in zapiramo in na nobeni stopnji odprtosti ne ovira gibanja na balkonu. Model je zaščiten pri Zveznem

Razstavni prostor Jelovice na Gorenjskem sejmu je bil estetsko izredno lepo urejen, novi izdelki pa so še dodatno vabili številne obiskovalce.

omogoča kupcu nadaljnjo barvno obdelavo po lastni želji. Vgrajena je varnostna zapora KRPAN in izboljšano tesnenje

zavodu za patente.

Za mnenje o našem nastopu pa smo povprašali tudi nekaj

obiskovalcev Mednarodnega Gorenjskega sejma:

Silvo Šebenik, Medvode

Sejma si še nisem ogledal, vendar je prvi vtis kar dober. Razstavni prostor Jelovice je lepo urejen, izdelki so razstavljeni pregledno. Predstavljate precej novih stvari, drugačnih kot ponavadi, kar je zelo pohvalno. Mnenje o novih proizvodih: masivna vhodna vrata so mi sicer všeč, vendar segajo v višji cenovni razred in niso dosegljiva vsakomur. Giblivo polkno – nov način reguliranja lamel je veliko boljši od dosedanjega, osebno pa bi se raje odločil za fiksna polkna, ker se mi zdijo kot senčilo primernejša za naše kraje.

Dunja Bohorič, Ljubljana

Razstavni prostor Jelovice sva si z mojem ogledala predvsem zato, ker sva se ravnokar vselila v montažno hišo Jelovice. Ogledala sva si vaša polkna, zelo sva navdušena in že sva se odločila za nakup, saj bodo zelo lepo izgledala na naši montažni hiši.

Terezija Uglešič, Ljubljana

Na sejem sem prišla predvsem z namenom, da si ogledam vaše izdelke, saj se odločam za nakup stavbnega pohištva. Škoda, da ste ravno sedaj ukinili popust za nakup z gotovino. Imam pač smolo, upam pa, da bom uspela kupiti stavbno pohištvo pred novo podražitvijo.

C. V.

LINIJ ZA OPTIMALNI DOLŽINSKI RAZREZ LESA

Veliko težav z novima strojema

V prirezovalnici na Starem Dvoru sta od meseca junija montirani dve novi računalniško krmiljeni liniji za optimalni dolžinski razrez lesa od proizvajalca LIP Bled, ki izdeluje te linije v sodelovanju z nemško firmo Dimter. Po prvotnih rokih in planih bi morali liniji obratovati že marca, vendar je prišlo do zamude pri izdelavi in sestavi posameznih delov linij s strani proizvajalca. Montaža linij v Jelovici se je zato začela šele konec aprila in se zaradi različnih problemov, ki jih je bilo treba sproti odpravljati in z vmesnimi prekinitvami s strani proizvajalca, zavlekla do 26. junija, ko sta bili liniji delno usposobljeni in sta začeli poskusno obratovati, vendar z motnjami v transportu, optimirnem razrezu, izločanju odpadka ter sortiranju. Pri tem je treba omeniti, da sta bili to prvi tovrstni liniji pri nas in se je proizvajalec na njih delno še učil. V tem času pa poteka montaža še treh takih linij v DIP Delnice in v Lesni Slovenj Gradec.

Na linijah se pojavljajo nekatere pomanjkljivosti, ki do danes še niso bile odpravljene, in sicer:

1. Žaganje krajših odpadnih kosov na polovico, kar predstavlja dodatni nepotreben rez in zmanjšanje kapacitete za cca 15 %, pa tudi dodatno obre-

menjevanje in topenje delovnega orodja, saj so ti odpadki v glavnem izžagane grče.

2. Občasne motnje pri sortiranju razžaganih elementov.

3. Občasno nepravilno žaganje, zaradi česar prihaja do dodatnega nepotrebnega odpadka in dodatnih ur za požagovanje še uporabnih kosov.

4. Občasno zaustavljanje letov med merilno postajo in žago, kar povzroča zastoje, ker mra delavec v takem primeru letve ročno potisniti v stroj.

5. Nezanoslivo delovanje zračne dvizne mize pri vhodnem transportu, kar občasno povzroča daljše zastoje.

6. Linija A je kljub enakim vstavljenim parametrom počasnejša od linije B.

Zaradi naštetih pomanjkljivosti katere mora proizvajalec v najkrajšem roku odpraviti, še ni bil opravljen tehnični prevzem in zato liniji obratujeta v fazi uvajanja. Zastoji motijo in onemogočajo predvideno proizvodnjo, nemogoče pa je postaviti tudi realne normative.

Delavci, ki delajo na linijah že od poskusnega zagona, so bili izbrani že prej. V tem času so se dobro seznanili z obratovanjem linij, najbolj poznajo in občutijo vse probleme, do katerih še prihaja pri proizvodnji in jih po možnosti tudi sami odpravljajo. Zaenkrat delata na vsaki liniji po dva delavca, eden na označevanju

in drugi na zlaganju. Da bi dosegli čim večjo zainteresiranost delavcev, so bila delovna mesta na označevanju tudi primerno višje ovrednotena. Liniji smo označili z A in B. Linija A je namenjena predvsem za razžaganje lesa debeline 38 in 48 mm, linija B pa za les debeline 24 mm. Do

	Razžagano na izmeno			Izkoristek			Skupne količine	
	min	max	povp	min	max	povp		
linija A	1933	2854	2145	76,7	83,5	79,2	89	221
linija B	2328	3503	2667	80,1	88,4	84,4	110	934

V juliju je bila proizvodnja relativno nizka in precej labilna, posebno v času kolektivnega dopusta, v avgustu pa je že bolj ustaljena, pa tudi razžagane količine se v povprečju povečujejo. Vendar pa še vedno niso dosežene kapacitete linij, saj je v eni izmeni mogoče razžagati med 5.500 in 6.000 bruto tm lamel, če izhajamo iz povprečne kapacitete linije 16 tm/min in efektivnem delovnem času 360 min ali 6 ur in s tremi delavci, ki bodo lahko sproti posluževali linijo. Sedaj se je izkazalo, predvsem pri označevanju lesa debeline 48 in 38 mm, da en delavec ne more sproti označevati

sedaj je bilo na linijah razžagano preko 200.000 bruto tm letov s povprečnim izkoristkom 83 %, kar je povprečno za 5 % bolje od dosedanjega izkoristka na klasičnih čelilcih. Ostali podatki o razžaganih količinah v času od 1. 7. do 6. 8. 1988 pa so naslednji:

napak in zapolniti stroj, zato bo delovno mesto prirejeno za dva delavca.

Za konec lahko rečemo, da linije še ne dajejo zadovoljivih rezultatov. V čimkrajšem času mora proizvajalec odpraviti preostale napake in pomanjkljivosti, seveda pa je potrebno tudi prizadevanje vseh delavcev, ki so povezani s proizvodnjo na linijah in odgovorni za njeno delovanje in polno izkoriščanje, predvsem pa bo potrebno boljše izkoriščanje delovnega časa (6 ur efektivno) oziroma večja delovna disciplina.

Iztok Ribnikar

Mednarodni obrtni sejem – Celje 1988

Enaindvajseta sejemska prireditel, ki ima že bogato tradicijo, se bo letos predstavila v novi, privlačnejši počobi. Geslo sejma je „VSE ZA OBRT, OBRT ZA VSE“. Sejem bo v dvorani Golovec v Celju od 9. do 18. 9. 1988.

Organizatorji mednarodnega obrtnega sejma v Celju ugotavljajo, da širitev zgolj po številu razstavljalcev ni več mogoča. Že doslej se je te manifestacije udeleževalo več kot 400 udeležencev iz domovine in tujine. Z nekaterimi novostmi pa želijo prireditvi vtisniti pečat dogodka, ki bo pomenil večjo poslovno razstavljalce in vizuelno urejenost razstavnega prostora.

Organizatorji sejma si predvsem želijo, da bi prikazali različne tehnološke možnosti v obrtni proizvodnji in storitvah.

Sejem bo moral prevzeti nase

obveznost moderno organizirane tržno programske podpore obrti in drobnega gospodarstva kot ključnega generatorja razvoja v širši družbeni politični skupnosti.

Nenazadnje ga na to obvezujejo vse dosedanje sejemске prireditve na Golovcu. Celju je namreč treba priznati nekakšen poseben status in posluš za razvoj obrti in drobnega gospodarstva nasploh.

Z razvojem pa bi lahko bistveno prispevali tudi k uresničevanju nekaterih družbeno dogovorjenih usmeritev na področju gospodarskega razvoja. Gre predvsem za večjo tržno proizvodnjo, nadomeščanje uvoza ter vključevanje obrtnikov v reproverige in v izvoz. Najuspešnejši proizvajalci bodo lahko sodelovali tudi pri izboru najboljšega izdelka, ki mu bodo poleg nagrade podelili tudi naslov: IZDELEK LETA.

Radi delamo

O tem, kako naše čudovito šolstvo usposablja dijake in študente za bodoče poklice, raje ne pišemo. Pač pa lahko dodamo le to, da mora večino praktičnih znanj dati delovna organizacija. Da pa bi bili ti bodoči delavci in strokovnjaki čim hitreje koristni delavci, je Jelovica že pred leti uvedla obvezno počitniško prakso za vse štipendiste ne glede na to, ali to šole zahtevajo ali ne. Poglavitni namen te prakse je — seznaniti se z delom, sodelavci, načini, zahtevami ob delu in spoznati, kaj je v šolskem procesu izredno koristno za nadaljnje delo.

V Jelovici je bilo preko letošnjega poletja zaposlenih več kot 80 dijakov in študentov — štipendistov. Njihova praksa je trajala po tri tedne, delovno pa so bili razdeljeni na vse obrate, študentje pa v ustrezne strokovne službe.

„Seveda smo pri tej zaposlitvi upoštevali njihove želje po delu, gledali smo na to, da so letos na delu drugje kot prvo leto, precej pa smo jih zaposlovali tudi tam, kjer bi zaradi dopustov prihajalo do motenj v proizvodnji. Ob vseh teh zahtevah pripraviti dober program zanje in hkrati opraviti vse dogovore z delovodji vsekakor ni bila lahka naloga,“ pravi Stanka Žbogar, ki je zadolžena za izobraževanje v Jelovici.

Dijaki in študentje so za svoje delo dobili tudi ustrezne denarne nagrade. Dijaki po 140.000 din, študentje pa 190.000 din. Poleg tega so vsi malicali pod znanimi ugodnimi pogoji (100 din), ves čas počitnic pa so dobivali tudi štipendije.

MIHELAČ ALJAŽ — obiskuje SLŠ v Škofji Loki

Na praksi v Jelovici sem prvič in jo opravljam v učni delavnici. Zelo mi je všeč, da lahko

opravljam različna dela, tako da mi ni nikoli dolgčas. S sodelavci se dobro razumemo, ker pa sem novinec, me stalno opozarjajo na varnost pri delu. Ker nisem navajen toliko fizi-

čno delati, sem ob dveh, po osmih urah dela, kar precej utrujen.

PLESTENJAK DAMJANA — bodoča kuharica

V obratu družbene prehrane, kjer sem na praksi, moram poprijeti kar za vsako delo, tako da je vsak dan kaj novega. Seveda pa še ne morem sodelovati pri kuhanju, ker sem

zaključila šele prvi letnik šolanja. Sodelavke so me lepo sprejele, dela pa je vedno zadosti. Izkušnje, ki jih bom dobila na praksi, pa mi bodo precej koristile pri mojem nadaljnjem šolanju.

RENKO SABINA — obiskuje ekonomsko srednjo šolo

Na praksi sem v oddelku saldakontov. Ves čas imam veliko dela, tako da mi delovni čas

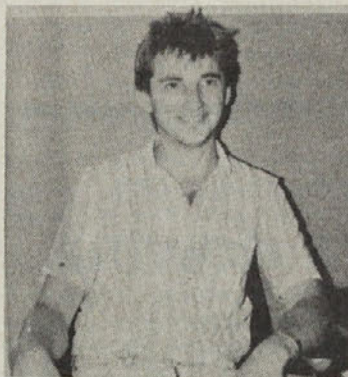

prav hitro mine. Delo je zelo raznoliko, tako da bom dobila

kar precej praktičnega znanja. Všeč mi je novost, ki ste jo vpeljali pri malicah, da sta na izbiri dve različni. Moti pa me, da je služba dokaj oddaljena od drugih služb, npr. od računskega centra, kamor je včasih treba iti tudi po večkrat na dan.

FRLIC FRANCI — bodoči ing. gradbeništva

Letos sem prvič na praksi v Jelovici. Do sedaj sem se že kar dobro seznanil z delom projektivnega oddelka in s tem, kako se seznanja bodoče kupce s prodajnimi pogoji, projekti itd. Prvič sem se tudi spoprijel z risanjem načrtov za montažne hiše. Obiskal sem tudi

gradbišče na Drulovki, kjer sem lahko videl, kako se postavlja montažno hišo. Vtisi s prakse so v glavnem dobri. Sodelavci so me lepo sprejeli, praksa pa mi bo tudi pripomogla, da se bom kasneje lažje vključil v delo.

TOLAR MITJA — obiskuje SLŠ v Škofji Loki

Na praksi v obratu vhodnih in garažnih vrat. Do sedaj sem delal že na različnih delovnih

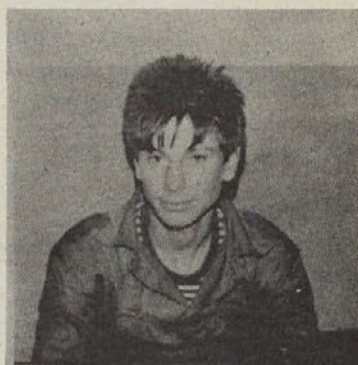

mestih, kar mi je všeč in je zanimivo. Sodelavci so prijazni in radi odgovorijo na vsako vprašanje, ki me zanima, tako da se bom lahko na praksi kar precej naučil. Na počitniški praksi sem drugič, nekajkrat pa sem bil v Jelovici že na obvezni praksi in proizvodnem delu, tako da sem spoznal že kar precej proiz-

vodnih obratov, kar mi bo gotovo koristilo, ko bom zaključil šolanje in se vključil v delo.

DRUŽINEC DARKO — bodoči avtomehaničar

Na praksi sem v mehanični delavnici, in sicer kot pomočnik pri popravilu motornih vozil. Delo je zanimivo, še zlasti zato, ker do sedaj v šoli še nismo imeli praktičnega pouka na popravilu motornih vozil. Z Milošem, ki je „šef“ za popravilo vozil, se zelo dobro

razumeva. Mislim pa, da je res nujno, da se uredi nove prostore za mehanično delavnico, ker so sedanji pogoji za delo dokaj slabi. Tudi meni je všeč, da sta na izbiri dve malici in da vedno lahko ješ tisto, kar ti je bolj všeč.

Ž. S.

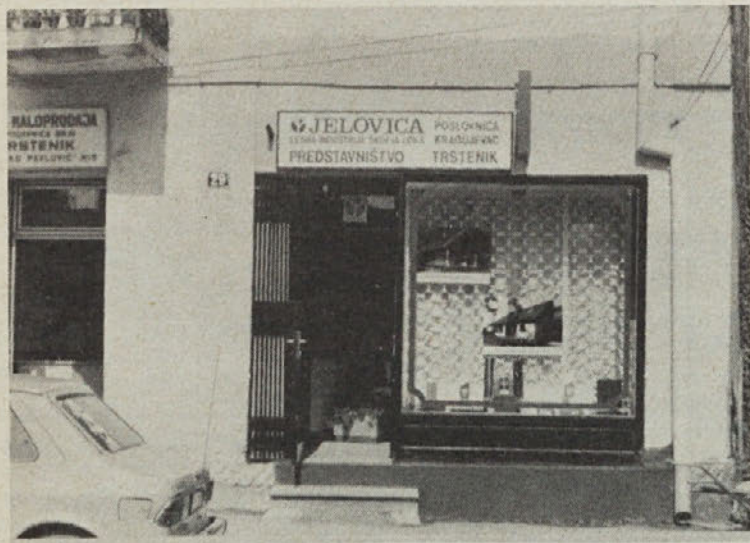
Stanka Žbogar

ZA OSREDNJI DEL SRBIJE ODPRTO

Predstavništvo Trstenik

Osrednja Srbija je za Jelovico izredno pomembno tržišče. V tej republiki namreč že sedaj prodamo več kot 30 odstotkov izdelkov našega proizvodnega programa. Ker je v osrednjem delu Srbije, kamor sodijo mesta Čačak, Kraljevo, Kragujevac, Kruševac in druga, izredno veliko industrije in je tudi kmetijstvo dobro razvito, je seveda pričakovati dobro prodajo tudi v prihodnjih letih. Ker pa je trgovina Jelovice sedaj le v Kragujevcu, je bila sprejeta odločitev, da se odpre v tem delu Srbije novo predstavništvo. Prostor zanj smo dobili v Trsteniku in 14. julija smo tudi imeli otvoritev.

Kje je Trstenik? Če pogledamo na zemljevid, vidimo, da leži med dvema večjima krajema: Kruševcem (oddaljen 20 km) in Kraljevom (oddaljen 30 km), ki sta oba industrijsko zelo razvita. Še bolj pa vam je verjetno poznan turistični kraj z zdraviliščem Vrnjačka Banja, od Trstenika oddaljen le 7 km. Trstenik je industrijsko središče s 30.000 prebivalci. Je eno najbogatejših mest v Srbiji in ima razvito težko industrijo ter gradbeno operativno. Individualni kupci pa lahko nabavljajo gradbene materiale z naročilnicami stanovanjskih zadrug.

Pri ureditvi predstavništva v Trsteniku nam je uspelo, da si bo kupec po kvaliteti znane izdelke Jelovice ogledal tudi v lepem razstavnem prostoru, takem, ki ustreza imenu Jelovica. Distribucija izdelkov bo potekala iz Kragujevca, naše največje poslovalnice v Srbiji oziroma druge največje poslovalnice Jelovice. V predstavništvu bosta Jelovico zastopala Savić Milorad kot prodajalec in Košanin Snežana kot blagajnik. Zaželimo jima velik uspeha pri delu.

MB

Tudi prevozi so nevarni

Za poletna meseca velja, da se je število nesreč pri delu v naši DO nekoliko umirilo. Vendar pa to ne pomeni, da smo ravnodušni. Zaskrbljujoč je podatek, da je vzrok zadnjih nesreč predvsem na transportu oziroma pri prehodih.

V glavnem pa je botra vseh teh nesreč naša neprevidnost pri delu na transportnih poteh, ko tako ali drugače prenašamo, transportiramo razna bremena. Pri tem pa brezskrbno sanjarimo in pozabljamo na razne ovire na teh poteh, ki pa ležijo tam ponavadi zaradi naše malomarnosti (odvrženi predmeti) in nesreča je tu.

Prvo tako nesrečo je okusila 9. junija naša Aziza Č., ko je brezskrbno prenašala vedro vode, pri tem pa stopila na kos lesa, ki ji je nenadoma prekrizal pot in poškodovala si je prst na desni nogi.

13. 6. 1988 si je naš vrli zidar Zoran Š. poškodoval palec desne noge. Poleg zidarskih opravil mora kdaj pa kdaj preložiti tudi kak železni predmet in prav v tem primeru je prelagal železne traverze in ena ga je nesrečno oplazila oziroma mu stisnila prst.

Prva nesreča v juliju se je zgodila Žarku V. pri montaži hiše na terenu. 7. 7. 1988 je Žarko zapustil delovno ploščo in jo veselo mahnil po nasutem gramozu, kjer pa mu je spodrsnilo. Pri lovljenju na roke si je poškodoval (vzvil) levo roko. Istega dne pa jo je skupila tudi naša Anica D. v obratu družbene prehrane. Pri čiščenju krožnikov se ji je eden razbil in jo urezal v sredinec desne roke.

Dan kasneje, 8. 7. 1988, pa se je zopet zgodila nesreča na transportni poti. Tomaž B. v obratu prirezovalnica je pri hoji na transportni poti naletel na prečno postavljeni moral, ki ga je spodnesel. Tako nesrečno je stopil na desno nogo, da si jo je poškodoval.

Dne 20. 7. 1988 je Nada K. steknila okna in seveda prenašala stekla s palete na pripravljeno okno. Ena od šip pa jo je urezala v sredinec leve roke. Par šivov je bilo neizogibnih.

Bernarda P. je 14. 6. 1988 v obratu prirezovalnica razžagovala deske za spajanje. Samo trenutek nepazljivosti je bil dovolj in rezilo na krožni žagi jo je ošvrknilo po kazalcu leve roke.

Prav tako istega dne pa jo je Janez A. na obratu Gorenja vas veselo mahnil po poti med stojkami stekla in brezskrbno stopil na žebelj iz zavržene palete na tleh. Posledica: vbod v podplat leve noge.

Alojz K. iz obrata montažnih objektov je 21. 6. 1988 sestavljal elemente za montažne hiše, pa ga eden od elementov ni ubogal in mu padel na kazalec leve roke.

Samo malo stran od našega Alojza je Mirjam B. polnil te elemente z maso. Ko pa je hotel s palete teh elementov odstraniti povezo letev in seveda prej izruvat žebelje, je pri tem tako nesrečno opletal s kladivom, da je samega sebe udaril po glavi. Na srečo v lažji obliki.

Za zaključek pa še ena mehaničarska, ki pa sega že na začetek meseca (11. 7.), zanjo pa smo izvedeli šele nedavno, to je 2. 8. To navajam zato, ker je bila nesreča prijavljena prepozno in je praviloma ne bi smeli priznati za 100 % bolniško. Vseskozi opozarjamo, da je treba vsako nesrečo prijaviti najkasneje v roku osmih dni. Naj na tem mestu še enkrat opozorim vse vodje dela, da v bodoče skupaj z obratovalno ambulanto ne bomo več priznavali nesreč pri delu, če le-te ne bodo takoj javljene na obrazcu 8,33.

Naj se povrnem nazaj k nesreči 11. 7., ko je Zlatko K. pri popravilu viličarja izbijal svornik, pri tem pa mu je del le-tega poškodoval nadlaht desne roke. Nesreča se je zgodila v vzdrževalnem servisu na Starem dvoru.

Golob J.

Srečanje novinarjev in organizatorjev Obveščanja v združenem delu na Gorenjskem

Konec junija smo se na letališču Brnik na delovnem sestanku zbrali novinarji in organizatorji obveščanja v združenem delu na Gorenjskem. Namen sestanka je bila poživitev dela gorenjskega aktiva obveščanja in tako smo predlagali tudi člane novega izvršnega odbora sekcije NOO za gorenjsko regijo.

Po delovnem sestanku smo si ogledali tudi letališče in se seznanili z dejavnostmi, ki se na letališču vršijo.

Na srečanju nas je uvodoma pozdravil direktor Aerodroma Ljubljana tov. Vinko Može in spregovoril tudi o nekaterih problemih letališke dejavnosti.

S sestanka povzemam nekaj glavnih misli:

Pomen in vloga informiranja v združenem delu je gotovo vprašanje, ki ga običajno v vsakodnevni težavi in njihovem reševanju hote ali nehote potiskamo ob stran. Žal tudi tisti, ki jim je namenjeno, o njem ne razmišljajo in ne zahtevajo dovolj odločnega tistega, kar jim gre. Morda bi kazalo spomniti sindikat v DO, da je tudi to ena njegovih in še kako pomembnih nalog in če je o pomembnih dogajanjih informiran njegov predsednik, še ni rečeno, da so obveščeni vsi člani sindikata.

Kakšno informacijo danes potrebuje naš delovni človek, da bo lahko uresničil svoje pravice in dolžnosti v delovni

nomskem, političnem in gospodarskem življenju. Ta informacija mora biti objektivna, obenem pa mora kritično osvetljevati družbene pojave in procese, obenem pa mora uveljavljati rezultate našega delovnega človeka in nas spodbujati k novim akcijam za doseganje novih ciljev, saj se tako obenem vzpenjamo tudi k novim, še višjim oblikam medčloveških odnosov. Vsaka informacija mora tako vsebovati idejno in etično sporočilo. Prispevati mora k utrjevanju delovne organizacije in večjemu vrednotenju našega socialističnega samoupravnega sistema. Sredstva obveščanja ne morejo biti last skupine, ne morejo

negi, ni nekakšna nevtralna tehnika; informacija mora biti angažirana, vedno pravilno opredeljena in mora vpeti delovnega človeka v družbeni odnos, v boj, v enakopravno odločanje. Seveda pa je predpogoj, da z informacijo razpolaga naš delovni človek. O informaciji ne smemo nikoli govoriti tako, kot da je naš delavec vedno v vlogi objekta, ki mu informacijo posreduje, da se bo lažje opredeljeval in se lažje vključeval v samoupravno življenje. Naš človek mora biti subjekt informacije in njegov temeljni odnos, interes in potreba pa morajo biti vsebina naših informacij.

Ponekod naletimo tudi na zapiranje informacij pred tistimi, ki pišejo v sredstva informiranja v združenem delu. To pa pomeni odtujevanje informacije delavcu, obenem pa je to tudi odtujevanje odločanja delavcev.

Skratka, potrebno je biti tudi bolj kritičen, bolj racionalen, bolj ustvarjalen in veliko bolj vizionarski — to pa pomeni, da se je potrebno ves čas izobraževati in usposabljeni. Le tako bomo vsi — tisti, ki informacije „ustvarjajo“, in tisti, ki jih potrebujejo, kos pomembni nalogi gospodarske reforme.

Danica Miklavčič

IZLET V GRČIJO

Malo nas je bilo — videli veliko

Naše potovanje se je začelo na letališču Brnik. Avion, s katerim smo poleteli v Atene, je bil bolgarski, star in nič kaj prijetno ni bilo sedeti v njem. Večina si je kar oddahnila, ko smo pristali v Atenah, kjer smo brez problemov takoj prišli skozi carino. Že na letališču smo zamenjali denar v grške drahme. Potem nas je avtobus odpeljal v hotel, v katerem smo prebili tri noči. Hotel je bil izredno lep in v samem centru mesta. Že takoj ob prihodu smo kljub zgodnjim jutranjim uram opazili izredno gost promet. Z balkonov smo lahko opazovali dogovarjanje taksistov za stavko. Kljub vsemu smo hitro šli spat, kajti naslednji dan naj bi bil naporen, ker smo si mislili ogledati Akropolo.

Res smo bili zjutraj vsi ob dogovorjeni uri pri zajtrku. Tam nam je vodja izleta povedala, da si ta dan verjetno ne bomo ogledali Akropole, ker je zaprta zaradi stavke kulturnih delavcev. Namesto tega smo se skozi Atene odpeljali v Pirej, ki je zelo zanimivo mesto, pristanišče Aten, eno največjih na Mediteranu. Zaradi pomembnega strateškega položaja je že starogrški državnik Temistoklej Pirej 461. leta pr.n.št. priključil Atenam. Sedaj smo videli, da je Pirej moderno mesto s širokimi ulicami in slikovitim pristaniščem. Tu je tudi največje pristanišče za jahte v Grčiji.

Popoldne smo imeli prosto za ogled ali nakupe. Najprej smo si seveda potešili žejo, ker je bila neznosna vročina, tako da človek samo pije. Prav zaradi vročine je v Grčiji navada, da vedno postrežejo s pitno vodo. Takoj nato smo šli v Syntagma, kjer je parlament in spomenik neznemu junaku. Pred njim je častna straža. Vsi smo z zanimanjem opazovali pripravo na menjavo in samo menjavo straže. Vojaki so bili kljub vročini oblečeni v svojo nošo — večslojasti nabra-

ni mušlinasti kilt. Pod črnim, z zlatom okrašenim jopičem so imeli bele bluže s širokimi rokavi, imeli so volnene hlače nogavice in lesene cikle, na katerih so imeli nabite žebelje, tako da so pri tem ceremonialu drsali z njimi po marmorju.

Po ogledu straže smo si ogledali trgovine. Naš vtis je bil, da so cene izredno visoke, tako da nismo imeli težav z nakupi. Kupili smo le nekaj spominkov, pa še za te smo ugotovili, da so cene različne in da se jih povsod da kar precej znižati, sicer pa vse preplačaš.

Zvečer pa smo odšli, čeprav ni bilo v programu, v Plako, najstarejši del modernih Aten, ki se sestoji iz ozkih ulic in majhnih trgovin. Povsod je polno znanih grških gostilnic „tavernas“ imenovanih, ki so znane predvsem zaradi okusne hrane, dobrih vin in grške glasbe. V eno od teh gostiln smo tudi šli. Vsi navdušeni smo poslušali grške pesmi in opazovali plese. Naše navdušenje je na koncu za trenutek splahnelo, ko smo morali odšteti precej več drahem, kot se je vodička na začetku dogovorila. Vendar nam sploh

organizaciji?

Predvsem se moramo vsi zavzemati za vsestransko, resnično in pravočasno informacijo o vsem, kar se pomembnega dogaja v našem družbeno-eko-

biti monopol nikogar, biti pa morajo dobro organizirani, da zadostijo potrebam delovnega človeka po informacijah. Informacija, ki jo dajemo delovnemu človeku, ni nekaj nevtral-

ni bilo žal, ker je tudi to sestavni del Grčije, katero smo pač spoznavali z vseh strani, ne le kulturno-zgodovinske.

Ker še ni bilo tako pozno, se nas je nekaj s podzemno odpeljalo v mesto Pirej. Žal smo se morali hitro vrniti, ker je zadnji vlak peljal ob 23.30 h, taksisti pa so stivali.

Naslednji dan je bil izredno natrpan. Takoj zjutraj smo odšli na Akropolo. Akropola je ime za visoki hrib. Akropola je res skalnat hrib s 156 m nadmorske višine in dominira centru mesta. Je naravna trdnjava in je nedostopna z vseh strani razen z zahodne, kjer je tudi vhod. Že od nekdaj je

Skozi stari Korint smo se odpeljali v Mikene. Med vožnjo smo uživali ob pogledu na cve-toče oleandre ob cesti, na oljčne, marelične in pomarančne nasade.

Mikene so staro mesto v Argolidi. Po Homerju so bile Agamemnovo bivališče. V 2. tisočletju pr.n.št. so bile pomembno središče egejske kulture. Ostanke Miken so odkrili šele 1876, ker so se ob hudem potresu porušile. Znamenit je levji vhod, kjer je kamen nad vhodom iz enega kosa in tehta okoli 120 ton. Ogledali smo si tudi grobnico, imenovano „Zaklad Aree“, ki je izredno visoka, kupolasto grajena iz samih pravokotnih skal.

bila Akropola oboje: trdnjava in verski center države z glavnim kultom boginje Atene. V čast boginji Ateni so postavljene čudoviti templji. Najznamenitejši kot Partheon, Erechtheion, Propilei, tempel Nike so bili zgrajeni v 5. stoletju pr. n.št. pod vladavino Perikleja in celo ruševine pričajo o slavni grški zgodovini. Po mitologiji sta boginja modrosti Atena in bog morja Pozejdon tekmovala za prevlado v Atenah. Pozejdon je udaril po skali in iz nje je privrel curek vode, simbol življenja. Kakorkoli že, bogovi, ki so sodili, so prisodili zmago Ateni, katere dar mestu je bilo olivno drevo, simbol miru in napredka.

V muzeju na Akropoli smo si lahko ogledali najstarejše skulpture, ki so jih odkrili na Akropoli in segajo v 6. in 5. stoletje pr.n.št. Na južni strani smo imeli čudovit razgled na Dionizijevo gledališče, kjer so še vedno prireditve.

Od tu smo nadaljevali pot na Peloponez, najprej proti Korintu in znamenitemu Korintskemu prekopu, ki je 6,3 km dolg, vrezan v skalo in povezuje Egejsko in Jonsko morje, ter skrajša pot za celih 200 milj.

Na vzhodni obali Peloponeza smo si ogledali še staro naselje Epidavros, kjer je bilo tudi zdravilišče. V muzeju imajo čudovito zbirko darov, ki so jih darovali bogu zdravja. V ta zdraviliščni sklop sodi tudi veliko gledališče (4. st. pr.n.št.) ki je od vseh najbolj ohranjeno. Sprejme 15.000 gledalcev in slovi po akustiki. Tudi mi smo jo preizkusili. Na najbolj oddaljenem mestu se sliši padec kovanca ali šelestenje papirja iz središča odra na dnu. Tu je vsako leto festival starogrških dram.

Po tem ogledu smo nadaljevali pot proti Naupliu, kjer je na bližnjem otočku stara beneška trdnjava, prej zapor, sedaj pa hotel.

Od tu smo se v poznih večernih urah utrujeni, vendar zadovoljni vračali v Atene. Imeli smo velik avtobus, nas pa le 21 (Jelovčanov 18), tako da smo se udobno namestili.

Iz hotela smo imeli prečudovit razgled na trg Eumonio, z žarometi osvetljeno Akropolo in hrib Lycavettos. Na ta hrib smo se naslednji dan kljub vročini tudi povzpeli in ni nam bilo žal. Z njega smo imeli prečudovit pogled na legendarne Atene s svojim olimpijskim

stadionom, parlamentom, na Pireje in vse do Saronskega zaliva.

Res, videli smo veliko, pa kljub temu spoznali le delček grške zgodovine in Grčije same. Vsega, kar smo videli, se ne da opisati.

Vsi zadovoljni smo se zvečer

vrčali v Inexov avion in po večerji kar hitro pristali na Brniku. Škoda je le, da nas je bilo malo, čeprav je bilo to po svoje tudi dobro, ker smo se izredno dobro razumeli in še boljše spoznali.

Jožica Bergant

MT. BLANC – 4807 m

Za nas je streha sveta

Mt. Blanc, „4.807 m visoko“, bi rekel tisti, ki osvaja osem tisočake, „saj to je zame samo majhen trening in nič več“. Za nas pa, ki pogledamo z višine 4.000 m le enkrat na leto, pa je to pravo doživetje in hkrati podvig, ki ga ne moreš kar takoj pozabiti. In nismo ga pozabili. Štiri leta nazaj, ko smo prvič stali na njegovem temenu, si nismo upali misliti, da nam bo še enkrat tako gostoljubno razodel svoje snežne veličave.

To se je zgodilo letos 23. julija ob 7.30 uri, ko smo planinci Jelovice zapčili cepine na najvišji gori Evrope, na vrhu Mont Blanca. Na nebu ni bilo niti oblaka, le oster veter je dajal slutiti, da smo za – 40°C višje iznad dolin. Vse naokrog pa veličastne gore in doline, ki se kopljejo v slepeči sončni svetlobi. Kamor seže pogled, sami lepi vrhovi centralnih Alp. Na vzhodu tik pred nami mogočen Grand Combin, izza njega pa Monte Rosa in najlepša gora Evrope – Matterhorn. Južno od nas Grand Paradiso, naš lanski širitisočak, na severu pa Vališki orjaki. Proti zahodu pa izginjajo v meglicah gore Dauphineje. Izpod nas se koplje v soncu Chamonix, kamor smo prispeli včeraj, kot na izhodiščno točko našega vzpona. Po dolgotrajni vožnji enolične „sončne avtoceste“ severne Italije smo zavili skozi dolino Aoste. Dolina, ki za vsakim

kilometrom postaja bolj gorska, se konča z začetkom predora pod Mont Blancem, ki se nam že kaže v vsej svoji mogočnosti. Zavijemo prav pod njega, v 11 km dolg predor in že smo v Chamonixu. Za trenutek se ustavimo, se okrepčamo in prelevimo iz navadnih turistov v prave alpiniste. V kraju St. Gervais se natovorimo na zobato železnico, ki nas popelje preko zadnjih obronkov južnih pobočij naše gore, na višino 2.300 m, ki je tudi izhodišče našega vzpona. Cilj prvega dne je koča Aig. De Gouter na višini 3.817 m.

V prijetnem vzpenjanju po kamnitih južnih obronkih gore, iznad Chamoniške doline, kmalu dosežemo višino 3.000 metrov, kjer se srečamo s prvimi snežnimi jeziki. Prva koča, ki jo dosežemo – Tete-Rouse na višini 3.167 m, pa je že v objemu pravih ledenikov, kamor prispimo okrog poldneva. Tu se pričene šele

Tako je na najvišjem vrhu Evrope. Veliko je planincev, ki bi želeli doživeti to, kar so planinci Jelovice. Razumljivo torej, da so se vsi vrnili domov polni enkratnih spominov.

pravi vzpon na goro. Čaka nas najtežji, čeprav ne najvišji del poti, mogočna 700 m visoka stena in na vrhu nje koča Gouter kot cilj današnjega dne.

Stena, ki se nam kaže v vsej svoji veličini prave strmine, grozljivo preži iznad nas. Ni časa za omahovanje, prav hitro se odločimo spopasti se z njo. Sestavljena je iz številnih grap in grebenov, še posebej izpostavljena v zgornjem delu, tik izpod naše koče „orlovega gnezda“, kot jo imenujejo

resnično zasluži to ime, kajti stoji na izredno razgledni in izpostavljeni točki. Kot kak grad, ki obvladuje svojo okolico. Aig Du Midi, Bionasei, Dome De Gouter, vse kot na dlani. Le naš vrh še dobrih 1.000 metrov iznad nas se nam še ne prikaže.

V koči, kjer se bomo za prvi dan odpočili, je že pravi naval. Planincev z vseh vetrov je toliko, da nam je takoj jasno, da bo današnja noč bolj trda — na tleh. Pa sicer je o pravem počitku na teh višinah bolj

Počasi prečimo sedlo proti bivaku Valot na višini 4.400 m. Bivak — pločevinasta konzerva, zadnje edino zavetišče in upanje v primeru slabega vremena, kajti če te tu gori zajame, ti

4.700 m. Sedaj smo pred zadnjim dejanjem. Vrh je slutiti zelo blizu, toda videz vara. Greben na prvi pogled enostaven, se še nič kolikokrat požene kvišku. Končno pa le

Ni nas bilo veliko na Mt. Blancu. Vendar smo bili vsi veseli tega enkratnega podviga. Na sliki je naša mala „ekspedicija“, na njej pa ni avtorja prispevka J. Goloba, ki je pač dežurni fotograf.

domačini, daje slutiti, kot da se bo zdaj zdaj vse podrlo na nas. Najzahtevnejši del, takoimenovani lijak, nekakšen kotel, kamor pada vse, kar se skotali s stene, je tudi najbolj nevaren del. Tu se je doslej zgodilo tudi največ nesreč in med njimi „pobralo“ tudi že dva Slovence.

Temeljito se pripravimo, navežemo dereze in se pogumno približamo spodnjemu robu lijaka, preko katerega drži široka gaz, zavarovana z jeklenico za vsak primer. Odločimo se, eden po eden. Oprezajoči na gornji del lijaka, vsak za sebe zdirka preko na drugo stran in za prvi del smo rešeni. Kar pošteno nas je že to zagrelo. Znajdemo se na centralnem stebri stene, po katerem naravnost navzgor poteka naša smer. Preko skalnih teras, grebenčkov, vendar nič več toliko izpostavljenih, popoldne dosežemo zadnje raztežaje izpod koče. Višina tudi že opravlja svoje, kajti vzpon se upočasni. Zopet preidemo v strmejše skalovje, grozeče, da se bo vsak čas porušilo, kjer pa si že pomagamo z napetimi vrvmi. Stopimo na rob stene in koča Gouter se nam prikaže v popoldanskem soncu. Višina 3.817 m. Orlovo gnezdo si

težko govoriti. Redek zrak že opravlja svoje in počutje je nekoliko bolj moreče. Privežemo si dušo za naporen vzpon, ki nas čaka drugega dne in se razlcžimo v jedilnici koče kar po tleh. Zjutraj ob drugi uri ponoči zapustimo kočo. Številne naveze, med njimi tudi naša, se temeljito navežemo in optamo cepin, dereze, palice, prižgemo si čelne svetilke in zagrizemo v pobočje proti Dom De Gouter. Najprvo malo po robu stene, nato pa v zložnih serpentinah proti predvrhu M. Blanca. Kot kače izgledajo kolone, toliko je lučk številnih čelnih svetilk. Ledenik, po katerem se vzpenjamo, je kar zalikan in se nam ni treba bati številnih razpok. Mesečina na jasnem nebu nam kaže na prelepo jutro.

Vendar pa se te krasote noči komaj zavedamo, kajti višina zmeraj bolj pritiska. Vsak za sebe, brez besed, premagujemo višino in počasi sopihamo proti vrhu. Tik pred sončnim vzhodom dosežemo Dom De Gouter, na višini 4.300 m, in naenkrat se nam prikaže vrh Mt. Blanca, še dobrih 500 m iznad nas. Vrh so že obsijali prvi prameni sonca, mesečina se poslavlja, rojeva se nov dan, kar nas vse še bolj podkrepi.

ni več pomoči. Zato so za nas planince te višine dostikrat kot nekakšna ruleta. V vsakem primeru pa zmaga gora.

V hladnem zavetju bivaka odložimo vso nepotrebno opremo in kar s težavo zagrizemo v strm greben iznad bivaka. Dohitimo nekaj navez, ki so se očitno upočasnile, mi pa smo nenavezani in zato dosti okretnejši, toda višina pritiska. Na višini 4.600 m preidemo preko zadnjega sedla v južnem grebenu, kjer pa se pojavi stalni spremljevalec višin — veter. Dosežemo edino skalno točko v pobočju med samimi ledeniki, imenovano Les Boses —

dosežemo nasprotno stran, kjer gora pada samo še navzdol. Vrh, radost, pač občutki, ki jih moraš doživeti in samo tebi nekaj pomenijo. Veličasten razgled, ki ga uživamo z vrha, se nam bogato poplača prenaporen vzpon. Srečni si podamo roke.

Opomba: Vzpon na Mt. Blanc je opravila planinska sekcija Jelovice od 21. do 24. julija 1988. Vrh smo osvojili 23. 7. v idealnih razmerah, ob — 10°C trije planinci. Udeleženci: Berčič, Kalan, Pogačnik, Tičar J., Mur, Golob in šofer Jerše.

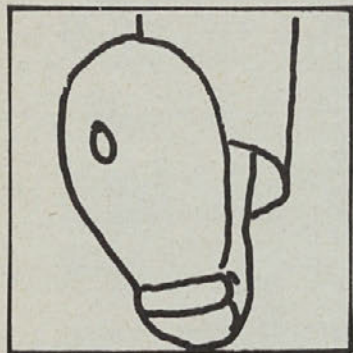
Golob Jurij

Aktivni oktetovci

V DO Dekorativna Ljubljana je bila proslava pod naslovom „Zemlja-delo-kruh“, na kateri je uspešno nastopil z ostalimi slovenskimi umetniki tudi oktet Jelovice.

KADROVSKE NOVICE

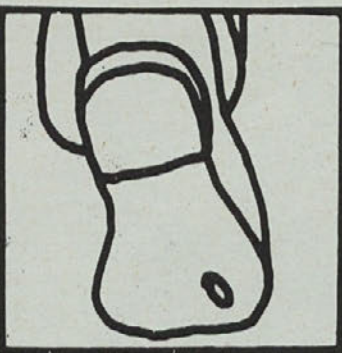
V času od maja do sredine avgusta 1988 so se zaposlili:

ŽANKO ZORAN — sušilnica Stari dvor
JERIČ DARKO — proizvodnja polken Kranj
NAGLIČ FRANC — vzdrževalni servis Preddvor
BAŠELJ ROMAN — iz JLA v proizvodnji notranjih vrat
KOS VLADIMIRA — fin. rač. služba
BAŠELJ MIROSLAV — iz JLA v proizvodnji sestavnih delov Sovodenj
JEMEC MARKO — iz JLA v prirezovalnici Stari dvor
DELAVEC MARJAN — iz JLA v žagi Preddvor
LOMBAR FRANCI — iz JLA v proizvodnji podbojev in omaric Preddvor
ZUGU SULEJMAN — iz JLA v poslovalnici Priština
PLEŠEC ANDREJ — iz JLA v proizvodnji montažnih objektov
ZUPIN PETER — iz JLA v proizvodnji podbojev in omaric Preddvor
MEZEK FRANKO — v proizvodnji stavbnega pohištva Gorenja vas
VOLČIČ ROBERT — iz JLA v proizvodnji montažnih objektov
ČUKMAN PETER — iz JLA v proizvodnji notranjih vrat
NOSE FRANCI — v prirezovalnici
KOZMELJ GORAZD — iz JLA v proizvodnji montažnih objektov
JERAŠ MILAN — v proizvodnji oblog, letov in dop. programa
SLABE MARINKA — lesni tehnik — pripravniki
DEBELAK ALENKA — v proizvodnji sestavnih delov Sovodenj
DRLINK MIRAN — iz JLA v proizvodnji stavb. pohištva Gorenja vas
JENKO ANDREJ — iz JLA v vzdrževalnem servisu Trata
KOŠIR FRANC — iz JLA v proizvodnji oblog, letov in dopolnilnega programa
KOSANIN SNEŽANA — v predstavnstvu Trstenik
SAVIČ MILORAD — v predstavnstvu Trstenik
DELAVEC BOJAN — v žagi Pred-dvor
KLANČNIK ROMAN — iz JLA v službi kontrole kakovosti
ČOŠIČ NADA — lesni tehnik v proizvodnji oblog, letov in dopolnilnega programa
UZELAC GORAN — v proizvodnji notranjih vrat
DEMŠAR LOVRO — pripravniki v proizvodnji stavbnega pohištva Gorenja vas
ERŽEN PRIMOŽ — iz JLA v prirezovalnici Stari dvor
BONČA SONJA — v poslovalnici Škofja Loka

PERDAN LEON — v kadrovske službi
KOS MITJA — iz JLA v prirezovalnici Stari dvor
JUGOVIČ JANKA — ekonomski tehnik, pripravniki v fin. rač. službi
OBLAK IRMA — ekonomski tehnik, pripravniki v fin. rač. službi
STANONIK MINKA — lesni tehnik, pripravniki v operativni pripravi dela
HAFNER MAJA — pripravniki v prirezovalnici Stari dvor
PINTAR SILVESTER — pripravniki v proizvodnji oblog, letov in dopolnilnega programa
MLAKAR IGOR — pripravniki v proizvodnji sestavnih delov Sovodenj
UŠLAKAR BRANE — pripravniki v proizvodnji podbojev in rolo omaric
OBLAK JANEZ — pripravniki v prirezovalnici Stari dvor
KONC JOŽE — pripravniki v prirezovalnici Stari dvor
PAVLIN SEBASTJAN — pripravniki v proizvodnji montažnih objektov
KURALT FRANCI — pripravniki v proizvodnji polken Kranj
HRIBAR MATJAŽ — pripravniki v proizvodnji polken Kranj
KOŠNEK JANEZ — pripravniki v proizvodnji polken Kranj
FOJKAR TEREZIJA — ekonomski tehnik v fin. rač. službi
ŠKERJANC DEJAN — lesni tehnik v predstavnstvu Izola
FRELJ VALENTIN — pripravniki v proizvodnji stavbnega pohištva Gorenja vas
HRESTAK TOMO — pripravniki v prirezovalnici Stari dvor

Za čas šolskih počitnic so se zaposlili

MATKO POLONA
STARMAN BOŽENA
SLABE NATAŠA
PRISTAV NATAŠA
MIKLAVČIČ TADEJ
JENKO SAMO
RAKOVEC MARJAN
KALUŽA PRIMOŽ
MOHORIČ PRIMOŽ
DRUŽINEC DARKO
ČIMŽAR LOJZE
CANKAR MIHAELA
POTOČNIK VLADIMIR

Z delom so prenehali:

VILHELM IGOR BOŠTJAN
KEREC VIKTOR
ČIRKINAGIČ IRFAN
ŠESEK JANEZ
NOVOSELIA ADNAN
URŠIČ CVETO
HUDOLIN GABRIEL
ŠKODLAR ROMAN
BEDNAR MATEJA
UZELAC GORAN
NOČ VINCENCIJ

Na odsluženje vojaškega roka so odšli:

KOŠIR BLAŽ
SLIPAC MUNIR
MERJASEC LEON
HRVANOVIČ NEDŽAD
OBLAK JANEZ
CUPAR BOJAN
NOVAK ANTON
RIHTARŠIČ MARKO
STARE IVAN
PLEŠA ANDREJ
RAVNIKAR UROŠ

Fantje, oglasite se kaj!

Rodili so se:

LUŠTRIK PETRU — hči URŠA
GARTNER ROMANU — hči MA-TEJA
PORENTA JANEZU — sin PRIMOŽ
KALAN MARIJI — hči ANA
TERŠEK DUŠANU in JELENI — sin ANŽE
INTIHAR DAMJANU — hči MA-RUŠKA
KUŽMIČ MILANU — sin NEJC
PAVLOVIČ IVANU — sin MARIO
ŠTIBELJ ANI — hči TANJA
BENCE DANILU — sin JANI

Srečnim mamicam in očetom vse čestitke!

OBLAK Marija — FOJKAR
Čestitamo!

ZAHVALA

Ob boleči izgubi brata Hudolin Gabriela se kolektivu Jelovica iskreno zahvaljujemo za izrečeno sožalja in podarjeno cvetje, posebej se zahvaljujemo pevcem, ki so ga s pesmijo pospremili na zadnjo pot.

Njegovi

ZAHVALA

Kolektivu v Preddvoru se zahvaljujem za izkazano pozornost in darilo ob odhodu v pojoo.

Stane Černelč

Izgubili smo Cvetka in Gabriela

Čudna so pota življenja, bi lahko ugotovili ob prezgodaj končanem življenju naših sodelavcev Cvetka Uršiča in Gabriela Hudolina. Oba sta umrla ob začetku vročega poletja, oba je usoda zadnja leta zaznamovala z boleznijo in oba sta bila dobra delavca Jelovice.

Gabriel Hudolin se je redno zaposlil v Jelovici 1974. leta. Vsa ta leta je delal v prirezovalnici, kjer je bil med najbolj usposobljenimi delavci na modernem stroju za dolžinsko spajanje. Sodelavci so ga poznali kot dobrega in vestnega delavca, ki je bil vselej pripravljen delati tudi v podaljšanem delovnem času, da ne bi trpelo delo na ostalih obratih.

Cveto Uršič pa se je v Jelovici zaposlil leta 1980, ko je končal šolo za mizarja. Delal je na različnih delovnih mestih kot pomočnik in tudi samostojno. Bil je vesten delavec, vendar je bolezen, ki ga je spremljala skoraj vse življenje, na njem pustila trajne sledove. Zato se je težje prilagajal težkemu delovnemu ritmu in življenju v tem času, ki je težko delo za povsem zdravega človeka.

Vendar sta oba, tako Cveto kot Gabriel, prirasla k sreči svojim sodelavcem in za oba velja, da so med vsemi nastale vezi, ki pustijo ob taki tragiki, kot jo prinese smrt, neizbrisne sledove. Seveda pa ostane spomin in tisto, kar sta ustvarila in pripomogla k skupnemu napredku.

UREDNIŠKI ODBOR: glavni in odgovorni urednik Danica Miklavčič, člani: Stanka Žbogar, Franc Zihel, Milan Omahen, Jana Debeljak, Anton Zupan, Irena Košnjak.
Tehnični sodelavec Janez Čadež. Naklada 1.750 izvodov.
Tisk: Tiskarna LINKE, Sp. Pirniče

Veliko prispevali za razvoj

Je že tako, da se mnogim v času rednega dela v takem glasilu, kot je naše, le težko ali le redko zahvalimo za njihovo dobro delo. Morda smo malo preveč nepazljivi in nam marsikdo „pobegne“ z našega seznama. Zato smo tokrat pripravili nekaj besedi o delavcih Jelovice, ki so te dni odšli v pokoj. Vsaj tako se jim bomo zahvalili za njihovo dolgoletno delo. Predvsem pa jim bomo vsi skupaj zaželeli čim več lepih trenutkov v zasluženem odmoru v jeseni življenja.

Pavla Porenta

V Jelovici se je zaposlila 1. 4. 1955, delala je v finančno računovodski službi, na delih in nalogah samostojno opravljanje knjigovodstva. Pavla se je odločila za predčasno upoko-jitev, z delom v delovni organi-zaciji pa je prenehala 15. 5. 1988.

Tomec Jože

Jože se je v Jelovici zaposlil 6. 2. 1970, najprej je delal kot skladiščni delavec za žagan les, kasneje pa je zaradi poslabšanja zdravstvenega stanja opravljal dela in naloge vratar-ska opravila. Z delom v Jelovici je prenehal 31. 5. 1988.

Černelč Stanislav

V lesni industriji Kranj, ki se je 1. 10. 1970 priključila Jelovici, se je zaposlil 1. 4. 1963. Opravljal je dela vzdrževalca v vzdrževalnem servisu v Pred-dvoru. Bil je uspešen tudi na področju inovacij. Stane se je odločil za predčasno upokoji-tev, z delom v Jelovici pa je prenehal s 4. 6. 1988.

Ramadani Ramadan

Zaposlen je bil v poslovalnici Priština na delih in nalogah čuvanja premoženja, zaradi bolezni ga je invalidska komi-sija Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v Pri-štini upokojila z dnem 8. 2. 1988.

Ziherl Ivan

Tovariš Ivan se je zaposlil v Jelovici 1. 12. 1955, opravljal je vrsto odgovornih del, nazad-nje pa je opravljal dela in nalo-ga vodenja izmene I v proiz-vodnji notranjih vrat. Odločil se je za predčasno upokoji-tev, z delom pa je prenehal z 28. 6. 1988.

Vidmar Julka

Julka je bila zaposlena od 23. 5. 1962 v proizvodnji oken, kjer je opravljala dela in naloge ročno krpanje in kontrola. Tudi ona se je odločila za predčasno upokojitev, z de-

lom v delovni organizaciji pa je prenehala s 27. 6. 1988.

Kalan Meta

Meta se je zaposlila v naši delovni organizaciji 1. 5. 1962 v finančno računovodski služ-bi, kjer je opravljala razna dela s področja financ, vrsto let pa je uspešno vodila oddelek stroš-kovnega knjigovodstva. Upoko-jila se je z dnem 27. 6. 1988.

Balažič Štefan

Tovariš Balažič se je zaposlil v Jelovici 25. 11. 1974, najprej je opravljal dela pri montaži naših proizvodov na terenu, nato pa v vzdrževalnem servisu Predvor, kjer je opravljal dela in naloge samostojno vzdrževanje strojev in naprav. Upokojen je bil invalidsko, z delom v delovni organizaciji pa je prenehal 29. 6. 1988.

Eržen Alojz

Alojz Eržen se je zaposlil v proizvodnji montažnih objek-tov 1. 4. 1974, delal je kot pomočnik pri izdelovanju sten-skih in stropnih oblog. Inva-lidska komisija je Alojza oeni-la za invalida I. kategorije in mu s tem priznala pravico do invalidske upokojitve, zato je prenehal z delom v delovni organizaciji z dnem 29. 6. 1988.

Balantič Stane

Stane se je zaposlil v Jelovici 1. 4. 1955. V času zaposlitve je opravljal razna dela. Bil je vodja obrata, obratovodja obrata oken, kontrolor monta-že in servisa, konstrukter, pla-ner proizvodnje, pred ocenitvi-jo na invalidski komisiji pa je opravljal dela in naloge kalku-liranja proizvodnje. Tov. Balan-tič se je upokojil z dnem 8. 8. 1988.

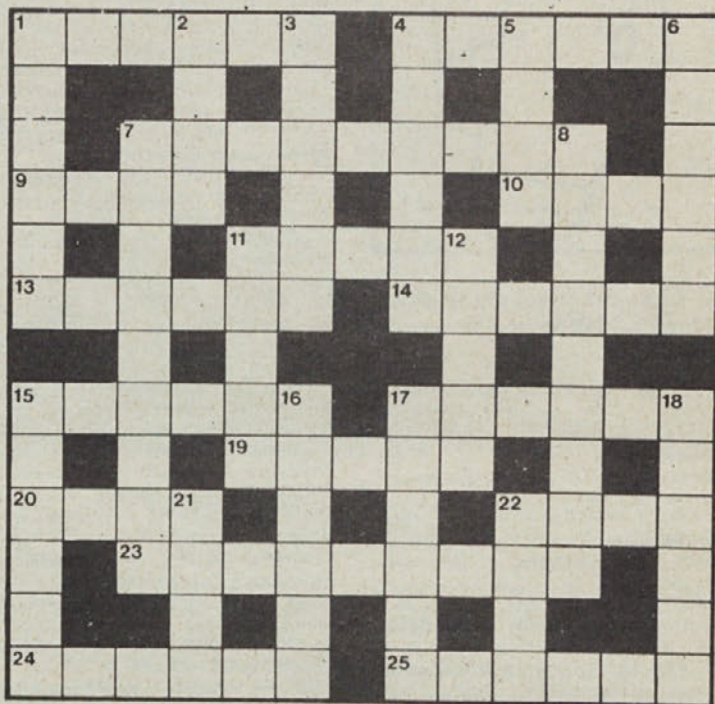
Logar Miha

Logar Miha se je zaposlil dne 29. 9. 1976 v proizvodnji polken Kranj, to je bila njegova druga zaposlitev v naši delovni organizaciji. V obratu polken v Kranju je Miha uspešno oprav-ljal dela in naloge vodenje

izmene I. Izbral si je pravico do predčasne upokojitve, z de-

lom v Jelovici pa je prenehal z dnem 6. 8. 1988.

ZA RAZVEDRILO – ZA RA

VODORAVNO: 1. glodalec (v Sloveniji skorajda izumrl), 4. mesto in trdnjava v severovzhodni Franciji (hudi boji v I. svetovni vojni), 7. slavni črnski trobentač (Louis), 9. mesto v Etiopiji (bitke z Italijani), 10. sadra, 11. pripadnik jugoslovanskega naroda, 13. največji otok v Indoneziji, 14. pionir slovenskega letalstva (Edvard), 15. plazilec, 17. španska skupščina, 19. desni pritok Drine, 20. živec, 22. gorska veriga v Južni Ameriki, 23. mesto v Makedoniji ob grški meji, 24. trgovsko mesto v Bretanji ob reki Loire, 25. oče in mati.

NAVPIČNO: 1. nemški baročni kipar, deloval na Štajerskem, izklesal kužno znamenje na Glavnem trgu v Mariboru (Jožef), 2. jutranji svit, 3. kubanski predsednik, 4. največja reka v Makedoniji, 5. boksarsko prizorišče, 6. sloviti norveški polarni raziskovalec; Nobelova nagrada za mir (Fridtjof), 7. kranjska fevdalna rodbina, »Turjaški«, 8. priprava za izvršitev smrtno kazni, vpeljana v francoski revoluciji, 11. zlahtni plin, 12. maligna novotvorba, 15. glavno mesto Burme, 16. slovenski slikar v 19. stoletju, odličen portretist (Matija Čop, Primčeva Julija...), 17. že umrla slovita italijanska sopranistka (Maria), 18. del gospodarskega posloplja za shrambo sena, 21. novica, 22. žito.

S tem da jo spominjamo na včerajšnji dan, ne moremo zadovoljiti mladine danes. Moramo ji ponuditi nekaj, kar pričakuje od jutrišnjega dne.

Oskar Wese